

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 870/2021
21.04.2021 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Миљевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Аутотранспорт Панчево“ у Панчеву – у ликвидацији, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3915/20 од 06.01.2021. године, у седници одржаној дана 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3915/20 од 06.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 338/19 од 22.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 567.800,00 динара и то: по основу претрпљених физичких болова износ од 250.000,00 динара, по основу претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара и по основу душевних болова због умањења опште животне активности износ од 117.800,00 динара, све са законском затезном каматом од дана доношења пресуде па до исплате, као и да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 156.778,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиле од досуђеног износа од 117.800,00 динара на име накнаде нематеријалне штете на име душевних болова због умањења опште животне активности до траженог износа од 180.000,00 динара по том основу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3915/20 од 06.01.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснова жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, а ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13, 73/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 11.10.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић